

[Jensen-Brobj.]

disse Lejligheder blev opført privat uden Støtte fra det offentlige. Nu er vi inde i en Situation, hvor det er saa dyrt at bygge, at det faktisk er umuligt at opføre Lejligheder, uden at der gives offentlig Støtte, og derfor vil man nu stille disse Midler til Raadighed. Jeg kan anbefale, at vi gennemfører Forslaget, og jeg kan ogsaa anbefale den Forbedring, der sker ved, at man baade med Hensyn til Nedsættelse af Renten af Statslaanene og Udsættelsen af Laanenes Amortisation, nu er gaaet til 20 Aar i Stedet for 10 Aar. Jeg tror, det vil lette mange Steder, at man har den 10 Aar længere Periode til Amortisation, og at man ogsaa for Rentenedsættelsens Vedkommende er sikret 10 Aar længere.

Kristen Amby: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag om Støtte til Byggeriet nyder hurtig Fremme, om end vi maa ønske, at Forslaget henvises til en kort Udvalgsbehandling.

Det er som det ærede Medlem, der just nu talte, sagde, sørgeligt nok, at det private Byggeri under disse Forhold ikke kan foregaa i noget videre Omfang, men hvis det skulde kunne det, maatte man beregne en meget højere Husleje i Forhold til Omkostningerne, der jo er steget de og de Points., og det vilde før eller senere give sig Udslag i, at Huslejen for de bestaaende Ejendomme ogsaa vilde stige. Over for dette maa jeg sige, at jeg synes, den højtærede Regering har handlet helt rigtigt fra Begyndelsen og altsaa nu fortsætter dermed, idet man ved Hjælp af Rentetilskud og paa anden Vis søger at holde det private Byggeri, der nu engang kan komme, og det Byggeri, der foretages af Kommuner og Boligselskaber, i Gang ved gennem Tilskud og Skattelettelse at begrænse Virkningen af de stigende Udgifter. Det synes jeg har været en rigtig og ogsaa en heldig Politik.

Der er saa megen Kritik mange Steder, mere eller mindre underbygget, af Regeringens økonomiske Politik i disse Aar, og derfor synes jeg, det vil være rigtigt at understrege, at det Maal, man satte sig, da Krigens brød ud: at holde Huslejeniveauet konstant, det er i det store og hele naaet. Og dette Maal vil ogsaa for Fremtidens Vedkommende kun kunne naas, hvis man — i Stedet for at lade det private Byggeri bygge til de højere Omkostninger og som Følge deraf tage den højere Leje — gaar den Vej, man her gaar. Men der kan være Enkeltheder i Forslaget, som vi

ønsker kort at forhandle om, og derfor vil jeg, om ikke andre gør det, ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at foreslaa Forslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Valdemar Sørensen: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling. Det giver, som det her foreligger, et helt tydeligt Billede af, hvorledes Boligsituationen har udviklet sig under de forhaandenværende Forhold, og navnlig synes det mig, at Bestemmelserne i §§ 3 og 4, om Hjælpen til det private Byggeri, ganske tydeligt siger, hvordan Boligsituationen er blevet. Det har trukket op til det længe, og jeg har Gang paa Gang, naar dette Spørgsmaal har været paa Bane, peget paa, at hvis man skulde se paa hele denne Lovgivning ud fra boligmæssige Synspunkter, saa krævedes der ogsaa Foranstaltninger, som satte det private Byggeri i Stand til at bygge nærmere til den Husleje, Folk kan betale. Det er ikke hidtil lykkedes at faa gennemført dette Synspunkt, og det har hævnnet sig. Det har navnlig hævnnet sig rundt omkring i Provinsbyerne, hvor man ikke havde sociale Boligforeninger i tilstrækkeligt Omfang, og Forslaget her gaar da ogsaa ud paa, i Henhold til de midlertidige Bestemmelser i Lovgivningen om Saneringsbyggeriet, at de 13 Mill. Kr. til det private Byggeri hovedsagelig skal anvendes uden for Hovedstaden.

Jeg vil gerne i Anledning af det, jeg her pegede paa, at et socialt Boligbyggeri ude i Provinsen ikke i samme Grad som i Hovedstaden har kunnet tage Stødet af i Boligsituationen, have Lov at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister.

Det Selskabsbyggeri, som rundt om i Landet kommer frem ved Hjælp af Organisationerne herinde fra og enkelte stedlige Organisationer ude, er jo ikke meget, og det ligger i hele det Princip, som man har nedlagt i Loven, og som jeg ikke her skal komme ind paa. Men der er en Ting, jeg gerne vil have Lov til at dvæle et Øjeblik ved med Hensyn til de sociale Boligselskabers Virksomhed her i Hovedstaden. Her har vi kun Ros tilovers for denne Virksomhed, og vi har glædet os til, at efterhaanden som Lovgivningen udviklede sig, skulde det Omfang, deres Byggeri tog, blive større og større. Naturligvis, Omstændighederne hindrer ogsaa dem, men forholdsvis